

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący	<i>SSO Andrzej Turliniński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 19 kwietnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Sp. z o.o. w T.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego*

o wydanie decyzji

na skutek odwołania (...) *Sp. z o.o. w T.* od decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z 08 grudnia 2016 r. Nr (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) *Sp. z o.o. w T.* na rzecz Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Andrzej Turliniński

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 grudnia 2016 r., znak: (...) (...) - działając na podstawie art. 28r ust. 1 i ust. 1b oraz art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (dalej: utk) oraz art. 104 § 1 k.p.a., po rozpoznaniu wniosku (...) *Sp. z o.o. w T.* adres: ul. (...), (...)-(...) T., z 24 maja 2016 r., znak: (...) (JG)- (...), w sprawie wydania przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego decyzji o przyznaniu otwartego dostępu na trasie W. (...) W. N.) – R. i w relacji powrotnej, na okres od 1 października 2017 r. do 30 września 2022 r. – Prezes Urzędu Transportu Kolejowego odmówił wydania decyzji o przyznaniu wnioskodawcy otwartego dostępu dla pasażerskich przewozów kolejowych na trasie: W. L. (W. N.) – R. i w relacji powrotnej, obejmującej linie kolejowe oznaczone zgodnie z „Wykazem linii (...)” zwanym dalej: „(...)”, (...) S.A. nr (...) na okres od 1 października 2017 r. do 30 września 2022 r., to jest na roczne rozkłady jazdy pociągów (...) (od 1 października 2017 r.), 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021 i 2021/2022 (do 30 września 2022 r.).

(decyzja, k. 6 – 13V akt sądowych).

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła (...) Sp. z o.o. w T., zaskarżając decyzję w całości i wnosząc o jej zmianę w całości i przyznanie Spółce otwartego dostępu w zakresie wnioskowanym, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji, mając na uwadze szereg popełnionych przy jej wydaniu uchybień natury proceduralnej.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 28r ust. 1b utk prowadzącej do przyjęcia, że zachodzi przesłanka wydania decyzji odmawiającej przyznanie otwartego dostępu, podczas gdy takowa nie istnieje;

II. naruszenie przepisów prawa procesowego mogące mieć wpływ na rozstrzygnięcie:

- art. 7 k.p.a. w zw. z art. 11 k.p.a. i art. 107 § 3 k.p.a., a w efekcie naruszenie także art. 8 k.p.a. poprzez wydanie decyzji nie rozważającej w swoim uzasadnieniu słusznego interesu strony skarżącej, który Prezes Urzędu Transportu Kolejowego winien zbadać i rozważyć w odniesieniu do interesu społecznego - wobec uznaniowego charakteru zaskarżanej decyzji, w braku czego wydana decyzja narusza nie tylko zasady sporządzania decyzji administracyjnych, ale także narusza zaufanie skarżącej do Państwa oraz działających w jego imieniu organów administracji;
- art. 7 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. i art. 80 k.p.a. poprzez niewłaściwe rozpatrzenie całokształtu **za**branego materiału dowodowego oraz brak zebrania wszystkich dowodów, w szczególności nieprzeprowadzenie analizy, o której mowa w art. 28r ust. 1 i 1b utk., a w efekcie uzasadnienie decyzji fragmentarycznymi opiniami jednej ze stron postępowania (Ministra Infrastruktury i Budownictwa) zamiast przeprowadzenia należytej i wszechstronnej oceny zebranych dowodów;
- art. 74 § 1 k.p.a. w zw. z art. 11 ust. 4 u.z.n.k. poprzez wadliwe wyłączenie z akt sprawy dokumentów, które nie powinny być objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, a tym samym winny być dostępne dla skarżącej;
- art. 12 k.p.a. w zw. z art. 35 § 3 k.p.a. i art. 36 § 1 k.p.a. poprzez rozpoznanie przedmiotowej sprawy w czasie przekraczającym normy ustawowe oraz poprzez wadliwe wielokrotne przedłużanie terminu jej załatwienia;
- art. 28 r ust. 1b utk w zw. z art. 6 k.p.a. poprzez wydanie decyzji nieprzewidzianej tym przepisem, bowiem przepis ten w ujęciu procesowym nie przewiduje możliwości odmowy wydania decyzji o przyznaniu otwartego dostępu, lecz ewentualnie wydanie decyzji o odmowie przyznania otwartego dostępu.

(odwołanie, k. 15 - 24 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes UTK wniósł oddalenie odwołania w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego postępowania, według norm przepisanych z uwzględnieniem nakładu pracy radcy prawnego, charakteru i stopnia zawłości sprawy.

Wniósł również o dopuszczenie dowodów z dokumentów – akt sprawy przekazanych do Sądu Okręgowego Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie.

(odpowiedź na odwołanie, k. 72 – 96 akt sądowych).

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. (dalej: (...)) jest licencjonowanym przewoźnikiem kolejowym, którego działalność obejmuje przewozy kolejowe osób oraz świadczenie usług trakcyjnych (dowód: okoliczność bezsporna; wykaz licencjonowanych przewoźników kolejowych dostępny na stronie internetowej UTK pod adresem: (...))

Dnia 24 maja 2016 r. Spółka (...) wystąpiła do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego o wydanie decyzji o przyznaniu otwartego dostępu na trasie (relacja) W. L. (W. N.) - R., obejmującej następujące linie kolejowe: nr (...) odcinek W. L. – W. M., nr (...) odcinek W. M. – W., nr (...) odcinek W. – W. M., nr (...) odcinek W. M. – W. N., nr (...) odcinek W. – P., nr (...) odcinek P. – G. Ł., nr (...) odcinek G. Ł. – K., nr (...) odcinek K. – M., nr (...) odcinek M. – J. S., nr (...) odcinek J. S. – K., nr 91 odcinek K. - R., na okres od 1 października 2017 r. do 30 września 2022 r., obejmujący następujące rozkłady jazdy: 2017 (X-XII), 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 (I-IX). (dowód: wniosek wraz z załącznikami, k. 13 - 29 akt administracyjnych) .

Pismem z 21 czerwca 2016 r. Prezes UTK zawiadomił (...) o wszczęciu 25 maja 2016 r. postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji we wnioskowanym przez Spółkę zakresie. (dowód: zawiadomienie, k. 41 – 42 akt administracyjnych).

W piśmie z 23 czerwca 2016 r. Prezes UTK zwrócił się w trybie art. 28r ust. 1a utk, do organizatorów publicznego transportu zbiorowego właściwych ze względu na przebieg trasy wskazanej we wniosku - tj. do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Marszałka Województwa (...), Marszałka Województwa (...), Marszałka Województwa (...), Marszałka Województwa (...) oraz Marszałka Województwa (...) - o przekazanie dokumentów, informacji i wyliczeń niezbędnych do przeprowadzenia analizy wpływu działalności określonej w ww. wniosku Spółki (...), na warunki ekonomiczne usług świadczonych na tej samej linii na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych (dowód: pismo Prezesa UTK znak: (...)(...), k. 45 - 50 akt administracyjnych).

Na wezwanie Prezesa UTK odpowiedzieli:

- Marszałek Województwa (...) w piśmie z 29 czerwca 2016 r. (k. 63 akt administracyjnych);
- Marszałek Województwa (...) w piśmie z 7 lipca 2016 r. (k. 67 akt administracyjnych);
- Marszałek Województwa (...) w pismach z 18 lipca 2016 r. (k. 71 – 73 akt administracyjnych);
- Marszałek Województwa (...) w piśmie z 22 lipca 2016 r. (k. 97 - 99 akt administracyjnych);
- Minister Infrastruktury i Budownictwa w piśmie z 27 lipca 2016 r. (k. 103 – 106 akt administracyjnych);
- Marszałek Województwa (...) w piśmie z 5 sierpnia 2016 r. (k. 151 – 155 akt administracyjnych).

W okresie wskazanym we wniosku Spółki (...) o wydanie decyzji o przyznaniu otwartego dostępu (tj. od 1 października 2017 r. do 30 września 2022 r.) na odcinkach trasy pokrywających się z trasą wskazaną przez Spółkę obowiązują następujące umowy o świadczenie usług publicznych:

- „Umowa ramowa o świadczenie usług publicznych w zakresie międzywojewódzkich kolejowych przewozów pasażerskich pomiędzy Ministrem Infrastruktury działającym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa a (...) S.A. w W.” zawarta 25 lutego 2011 r., obowiązująca do 25 lutego 2021 r. (k. 463 – 530 akt administracyjnych – dokument objęty tajemnicą przedsiębiorstwa),
- umowa zawarta przez Marszałka Województwa (...) z (...) Sp. z o.o. w W. – obowiązująca do 31 grudnia 2020 r. oraz z (...) S.A. w L. - obowiązująca do 31 grudnia 2026 r. (okoliczności bezsporne ustalone przez Prezesa UKE w zaskarżonej decyzji),
- trzy umowy zawarte przez M. Województwa (...) z (...) Sp. z o.o. w W., obowiązujące do 12 grudnia 2020 r. (okoliczności bezsporne ustalone przez Prezesa UKE w zaskarżonej decyzji),
- umowa o świadczenie usług publicznych zawarta przez Marszałka Województwa (...) z (...) Sp. z o.o. w W., obowiązująca na rozkład jazdy pociągów od 2015/2016 do 2019/2020 (k. 103 akt admin.),

- umowa o świadczenie usług publicznych w zakresie kolejowych przewozów pasażerskich na obszarze województwa (...) zawarta przez Marszałka Województwa (...) z (...) Sp. z o.o. w W., obowiązująca od rozkładu jazdy (...) do rozkładu jazdy 2019/2020 włącznie (k. 119 akt admin.).

Wymienione umowy przewidują uruchomienie następujących połączeń:

- o charakterze międzywojewódzkim na trasach W. - S. - W. i dłuższych oraz w częściowych relacjach na tej trasie, organizowanych przez ministra właściwego ds. transportu,
- na podstawie porozumień w sprawie współpracy przy organizacji wojewódzkich kolejowych przewozów pasażerskich o charakterze międzyregionalnym, zawartych przez województwo (...), województwo (...), województwo (...) i województwo (...) na trasach W. - P. - W. oraz P. - S. - P.,
- pozostałe pociągi regionalne na poszczególnych fragmentach trasy, np. P. - K., W. - R., P. - L..

W piśmie z 22 sierpnia 2016 r. znak: (...) (...), zarządca (...) S.A. poinformował, że w związku z prowadzonymi i planowanymi pracami remontowo-modernizacyjnymi w szczególności na liniach nr(...) nie widzi możliwości zwiększenia liczby tras do grudnia 2020 r. dla relacji W. - K./R. i do grudnia 2021 r. dla relacji W. L./W. N. - K./R. ze względu na przebudowę wiaduktu kolejowego i budowę przystanku osobowego na odcinku W. N. M. - W. (k. 167 akt administracyjnych).

Postanowieniem z 11 października 2016 r. Prezes UTK ograniczył Spółce (...) prawo wglądu do materiału dowodowego postępowania w części objętej tajemnicą przedsiębiorstwa operatora publicznego transportu zbiorowego – przewoźnika kolejowego (...) S.A. w W. (dowód: postanowienie Prezesa UTK znak: (...)(...), k. 799 - 806 akt administracyjnych).

W pismach z 1 sierpnia 2016 r., 29 września 2016 r. i 27 października 2016 r. Prezes UTK informował Spółkę (...) o niezakończeniu postępowania administracyjnego w terminie wskazanym w art. 35 § 3 k.p.a., podając tego przyczyny, i jednocześnie zawiadamiał o nowym terminie, w którym powinno nastąpić rozpatrzenie sprawy (dowód: zawiadomienia, k. 123-124, 441 – 442, 817 – 818 akt administracyjnych).

Dnia 8 grudnia 2016 r. Prezes UTK wydał decyzję, którą odmówił przyznania Spółce (...) we wnioskowanym okresie otwartego dostępu dla pasażerskich przewozów kolejowych na trasie objętej wnioskiem. Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania sądowego.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił w oparciu o twierdzenia stron i wyżej wskazane dowody, zgromadzone w toku postępowania sądowego i administracyjnego. Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zebranym w sprawie dokumentom, które nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Odwołanie podlegało oddaleniu.

W sprawie nie doszło do naruszenia przepisu art. 28 ust. 1b utk (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1727) w wyniku przyjęcia w zaskarżonej decyzji, że zachodzi przesłanka pozwalająca odmówić przyznania powodowi otwartego dostępu dla pasażerskich przewozów kolejowych na trasie W. L. (W. N.) – R. i w relacji powrotnej.

Według przywołanego przepisu obowiązującego w dniu wydania decyzji Prezes UTK mógł odmówić wydania decyzji o przyznaniu otwartego dostępu w przypadku stwierdzenia, że działalność określona we wniosku przez przewoźnika kolejowego wpłynie na warunki ekonomiczne usług świadczonych na tej samej linii na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych skutkując:

1. wzrostem poziomu rekompensaty wypłacanej przez organizatora operatorowi publicznego transportu kolejowego o więcej niż 10% w stosunku do poziomu wynikającego z umowy o świadczenie usług publicznych, lub
2. zakłóceniem regularności przewozów pasażerskich, z uwzględnieniem natężenia ruchu na linii kolejowej oraz potrzeb podróży.

Jak wynika z art. 28 ust. 1 utk decyzję w sprawie wykonywania przez przewoźnika kolejowego przewozów w ramach otwartego dostępu Prezes UTK wydaje po przeprowadzeniu analizy wpływu działalności określonej we wniosku przewoźnika na warunki ekonomiczne według świadczonych na tej samej linii na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych.

Pozwany Prezes UTK zebrał z różnych źródeł dane niezbędne do analizy, o której mowa w art. 28 r. ust. 1 utk i przeprowadził tę analizę dokonując ich oceny z zastosowaniem metodologii określonej w przywołanym przepisie.

Należy też zauważyć, że na spotkaniu z licencjonowanymi przewoźnikami kolejowymi osób w dniu 14 lutego 2014 r. Prezes UTK przedstawił „Sposób procedowania wniosków przewoźników kolejowych o wydanie decyzji w sprawie przyznania otwartego dostępu” (k. 30 – 58 akt sądowych), w tym interpretację obowiązujących w tym zakresie przepisów. Do analizy wpływu działalności przewoźnika na określone we wniosku warunki ekonomiczne odnoszą się w szczególności zagadnienia omówione na k. 37 i 37V (strona 15 i 15V ww. dokumentu).

Tak więc pozwany określił metodę analizy. Powód natomiast zakwestionował ją w odwołaniu, ale nie przedstawił swojej. Nie można zarzucić skutecznie Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, że oparł się w analizie na danych jakie otrzymał, skoro art. 28r. ust. 1a utk nakłada na niego obowiązek ich zebrania od innych podmiotów.

W odniesieniu do zastrzeżeń powoda ze str. 9 odwołania dotyczących deklarowanej przez organ regulacyjny dalszej analizy wpływu działalności określonej we wniosku przewoźnika na warunki ekonomiczne usług świadczonych na podstawie umowy ramowej zawartej przez Ministra właściwego do spraw transportu, w sytuacji gdy decyzja wydawana jest nie przed, ale po przeprowadzeniu analizy pozwany wyjaśnił na rozprawie, że chodziło mu o utrzymanie aktualności analizy w przyszłości na wypadek wniosków przewoźników o zmianę decyzji odmawiającej wydania decyzji w trybie art. 155 k.p.c. tj. w wyniku istotnej zmiany okoliczności faktycznych. Wyjaśnienie to było dla Sądu wystarczające.

Przeprowadzona w toku postępowania administracyjnego analiza jest wielostopniowa.

W pierwszej kolejności pozwany dokonał analizy porównawczej oferty o charakterze użyteczności publicznej z wnioskiem powoda, w wyniku której stwierdził, że połączenia których dotyczy wniosek mogą stanowić alternatywę dla pociągów międzywojewódzkich w relacjach W. – K. i W. – R. kursujących na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych zawartej przez Ministra właściwego do spraw transportu. Czyniło to zasadnym dalsze kontynuowanie analizy. W tym celu Prezes UTK zebrał od organizatorów publicznego transportu zbiorowego właściwych ze względu na przebieg trasy dane w rozumieniu art. 28 r ust. 1a utk w postaci dokumentów, informacji i wyliczeń niezbędne do przeprowadzenia analizy.

Pochodzą one od Marszałków Województw: (...), (...), (...), (...) i (...) oraz od Ministra Infrastruktury i Budownictwa, a także od zarządcy infrastruktury kolejowej (...) SA i powoda.

Organ ustalił także, jakie umowy o świadczenie usług publicznych obowiązują w okresie objętym wnioskiem powoda.

Dokonując analizy wpływu działalności określonej we wniosku na warunki usług świadczonych na podstawie umowy o świadczenie usług publicznych pod kątem możliwego wzrostu rekompensaty i/lub zakłócenia regularności przewozów pozwany wskazał, że na podstawie danych otrzymanych od Marszałków Województw (...), (...) i (...) nie mógł uznać, że przyznanie otwartego dostępu, zgodnie z wnioskiem powoda, spowoduje wystąpienie takiego wpływu.

Jednocześnie pozwany stwierdził, że Marszałek Województwa (...) i Marszałek Województwa (...) nie mieli zawartych (obowiązujących) umów o świadczenie usług publicznych w okresie, którego dotyczył wniosek powoda. W konsekwencji organ przyjął, iż brak było przesłanek do uznania istnienia wpływu przyznania powodowi dostępu na warunki ekonomiczne usług świadczonych na podstawie umów zawartych przez ww. Marszałków Województw.

Ponadto w analizie Prezes UTK stanął na stanowisku, w świetle którego stwierdzenie zakłócenia regularności przewozów na skutek niedostatecznej przepustowości linii nie stanowi wystarczającej przesłanki do odmowy wydania decyzji o przyznaniu otwartego dostępu, a decyzja tego rodzaju nie redukuje konkretnych alokacji zdolności przepustowej.

Minister Infrastruktury i Budownictwa (powoływany dalej jako (...)) przedłożył dla potrzeb analizy zestawienia pociągów uruchomionych na trasach W. – K. i W. – R. w rozkładzie jazdy pociągów na 2015/2016r. oraz zestawienie planowanej liczby połączeń w rozkładzie jazdy pociągów na 2016/2017 r.

Weryfikując te dane Prezes UTK przyjął, że na ww. trasach istniejący i potencjalny popyt na przewozy pasażerskie jest i może być realizowany przez połączenia o charakterze użyteczności publicznej. Podkreślił przy tym, że ocena ta jest zbieżna z informacjami (...) z pisma z dnia 27 lipca 2016 r. według których przyznanie powodowi otwartego dostępu na omawianych trasach będzie wywierać znaczny wpływ na warunki ekonomiczne usługi publicznej na tych trasach. Z załączonej do tego pisma analizy prognozy spadku przychodów operatora publicznego wynika, że na linii W. – K. spadek ten wyniesie ok. 28%, a na linii K. – R. ok. 11% przychodów. Spadki tej wielkości spowodowane pojawieniem się konkurenta (przewoźnika komercyjnego) mogą spowodować ograniczenie przewozów realizowanych przez przewoźnika posiadającego umowę o świadczenie usług publicznych, a nawet zagrozić świadczeniu tych usług.

Właśnie ta część analizy okazała się kluczowa dla treści rozstrzygnięcia Prezesa UTK zawartego w zaskarżonej decyzji.

W ocenie Sądu analiza pozwanego uprawniała pozwanego do odmowy wydania decyzji na podstawie art. 28r. ust. 1b utk zarówno z powodu wzrostu poziomu rekompensaty dla operatora publicznego transportu kolejowego o więcej niż 10% w stosunku do umowy o świadczenie usług publicznych (art. 28r. ust. 1b pkt 1 utk), a to z powodu przewidywanego spadku przychodów tego operatora na linii W. – K. o ok. 28% oraz na linii K. – R. o ok. 11%, jak i z powodu zakłócenia regularności przewozów pasażerskich z powodu wzrostu natężenia ruchu spowodowanego udostępnieniem ww. linii powodowi oraz potrzeb podróźnych (art. 28 ust. 1b pkt 2 utk).

Inaczej niż w przewozach komercyjnych przewozy o charakterze użyteczności publicznej stanowią odpowiedź na zapotrzebowanie wszystkich podróźnych, także w przypadkach, gdy osiągnięcie przez operatora transportu publicznego dodatniego wyniku finansowego nie jest możliwe. Wraz z dochodowymi połączeniami stanowią one jednolitą, pełną i ogólnodostępną ofertę przewozową. Jej ograniczenie na skutek konieczności konkurowania z przewozami komercyjnymi stanowi więc zakłócenie regularności przewozów operatora publicznego, co jest jednocześnie spełnieniem ostatniego kryterium przepisu art. 28r ust. 1b pkt 2 utk in fine – czyli „z uwzględnieniem (...) potrzeb podróźnych”.

Z lektury odwołania wynika, że powód nie kwestionował danych, na podstawie których pozwany przeprowadził analizę, ale nie zgadzał się z jej wynikiem. Dla obalenia wniosków analizy powinien był w takiej sytuacji przedstawić własne dane i dokonać ich interpretacji, która przyniosłaby wynik odmienny od wynikającego z zaskarżonej decyzji. Jednak tego nie uczynił. W związku z tym twierdzenia i zarzuty odwołania Sąd uznał za nieuzasadnioną, niepopartą argumentami i dowodami polemikę z rozstrzygnięciem Prezesa UTK. Tego rodzaju polemika nie dała Sądowi podstawy do przyjęcia odmiennej oceny stanu faktycznego sprawy od tej, której dokonał Prezes Urzędu w oparciu o konkretne dane, tym bardziej, że pochodzą one nie tylko od (...), ale także od innych podmiotów. Wbrew sugestiom powoda Prezes UTK dokonał wszechstronnej i kompleksowej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz prawidłowo go ocenił przyjmując, że daje on podstawę do wydania zaskarżonego obecnie rozstrzygnięcia.

Z uwagi na to, że prawidłowo wydana decyzja oparta została na art. 28r ust. 1 i ust. 1b utk, które zabezpieczają interes publiczny przy przyznawaniu otwartego dostępu do przewozów kolejowych, nie można zgodzić się z zarzutem, w świetle którego organ regulacyjny nie uwzględnił w niej społecznego i słusznego interesu powoda.

Niezasadny okazał się kolejny zarzut odwołania bezpodstawnego wyłączenia powodowi dostępu do dokumentów uznanych przez Prezesa UTK za tajemnicę przedsiębiorstwa (...) SA, ponieważ powód nie wykazał podjęcia jakichkolwiek kroków prawnych mających na celu uzyskanie dostępu do tych dokumentów na etapie postępowania sądowego. Nie zażalił się bowiem do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na postanowienie Prezesa UTK z dnia 11 października 2016 r. ograniczające wgląd do części materiału sprawy.

Podobnie nie ma wpływu na żądanie uchylenia bądź zmiany decyzji zarzut nadmiernie długiego czasu rozpoznania wniosku powoda. Jeśli powód uważał, że postępowanie administracyjne przeciąga się mógł uruchomić odpowiednie środki administracyjno – prawne w celu likwidacji tego stanu rzeczy, czego jednak nie uczynił.

Niezrozumiały jest zarzut wydania przez pozwanego decyzji nieprzewidzianej przepisem art. 28r ust. 1b utk. Część rozstrzygająca zaskarżonej decyzji stanowi dokładne odzwierciedlenie treści powołanego przepisu, który przewiduje możliwość odmowy wydania decyzji o przyznaniu otwartego dostępu, a nie decyzji o odmowie przyznania otwartego dostępu, jak zinterpretował to powód.

W tym stanie rzeczy działając na podstawie art. 479⁷⁵ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c., przyjmując, że na koszty pozwanego złożyło się wynagrodzenie jego pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804), w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania, tj. 27 grudnia 2016 r.

SSO Andrzej Turliński